



‘Hoi Robin!

Ben je klaar voor  
ons perfecte

kampeertripje?’

vroeg Spike.



'Ja, ik heb er **Zin** in!' antwoordde Robin.

'Ik weet precies waar we  
naartoe moeten voor de allermooiste  
zonsondergang,' zei Spike.

'Dit wordt echt superleuk!'

'Ik ben benieuwd!' zei Robin.



Spike rommelde  
in zijn spulletjes.  
'Ik heb opgeschreven wat we  
allemaal willen doen. Dan kan ik alles  
een voor een afstrepen,' zei hij.

'Goed plan, Spike.

Wat staat er als eerste op je lijst?'

'We volgen de route naar De Perfecte Picknickplek.

Deze kant op!'

De twee vrienden begonnen te lopen.

Spike keek op zijn kaart

en

Robin

huppelde mee.



Maar na een tijdje...

'Dit kan niet kloppen.

We zijn weer bij het begin van onze route!'

'Ik denk dat je de kaart ondersteboven  
hebt gehouden,' grinnikte Robin.

'Wat? O, verdraaid! Wat ontzettend suf van mij!'





Robin sprong vrolijk  
in het rond.  
'We zijn nog maar net  
vertrokken en beleven nú al  
een avontuur!'



'Wat staat er verder op  
de lijst?' vroeg Robin.

'We maken een vuurtje  
en warmen de  
chocolademelk op.'



'Lekker,

lekker,

lekker!'

zong Robin al dansend.



Spike wreef een paar takjes zo hard als hij kon tegen een steen. Robin blies en wapperde met de kaart... maar er was geen vonkje te bekennen.



Spike zuchtte diep.

‘Dit was **NIET** het plan.’



‘Maar koude chocolademelk is nog veel lekkerder dan warm!’ gniffelde Robin.  
‘En we hoeven niet eens te wachten tot-ie is afgekoeld.’